

ANTI

SVĚT

2. KAT

autorka: Ella Šrábová

Před mnoha a mnoha lety byli dva sourozenci Anča a Kuba. Jednoho dne se rozhodli, že zjistí, co je za černou dírou.

Liše vůbec nevěděli, jak se tam dostanou, ale jeden nápad měli. A to ten, že zkusí postavit raketu. Ale z čeho? A jak?

Kubu napadlo, že se podívají do knihy, kde je spousta starých věcí. Našli tam dřevěná prkna různých velikostí, sklo a křehký.

Dali k sobě prkna a ralboukali je křehký.

Doprostřed dali sklo jako malé kulové okno. Dole dali bombu, která když se zapálí tak zárne hořel.

A raketa byla na světě! Druhý den ráno vyrazili na cestu. Nasedli do rakety a zapálili bombu.

Pak už jen sledovali, jak se vzdalují od země.

"Za chvíli budeme ve vesmíru", varadovala se Anča.

A opravdu, za chvíli se ocitli ve vesmíru. Měli kolem sebe spousta hvězd. Raketa sice trochu praskala, ale pořád držela. Za chvíli vletěli do

jakési tmy. Liše nic neviděli. Pak cítili, jak dopadli na nějakou planetu. Spasně vystoupili a zablédli svůj domov. Z něho ale vystoupili jiné děti. Když si je pořádně prohlédli došlo jim, že vypadají úplně stejně jako oni. Chvíli na sebe všichni zírali. Pak se navzájem

zeptali odkud jsou. "My budeme Lady", ukázovali děti na jiné planety. "A toto je anti svět", dodaly. "A jak se jmenujete?"

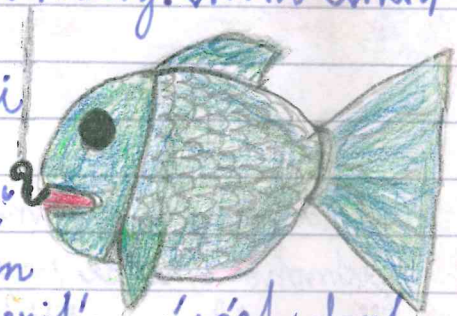
zeptal se Kuba. "My jmelema a Abuk", odpověděli. "Vždyť se jmenujete stejně jako my", podivila se Anča, jenom naopak.

"Jakže vy se jmenujete Anča a Kuba?" "Ano", odpověděli.

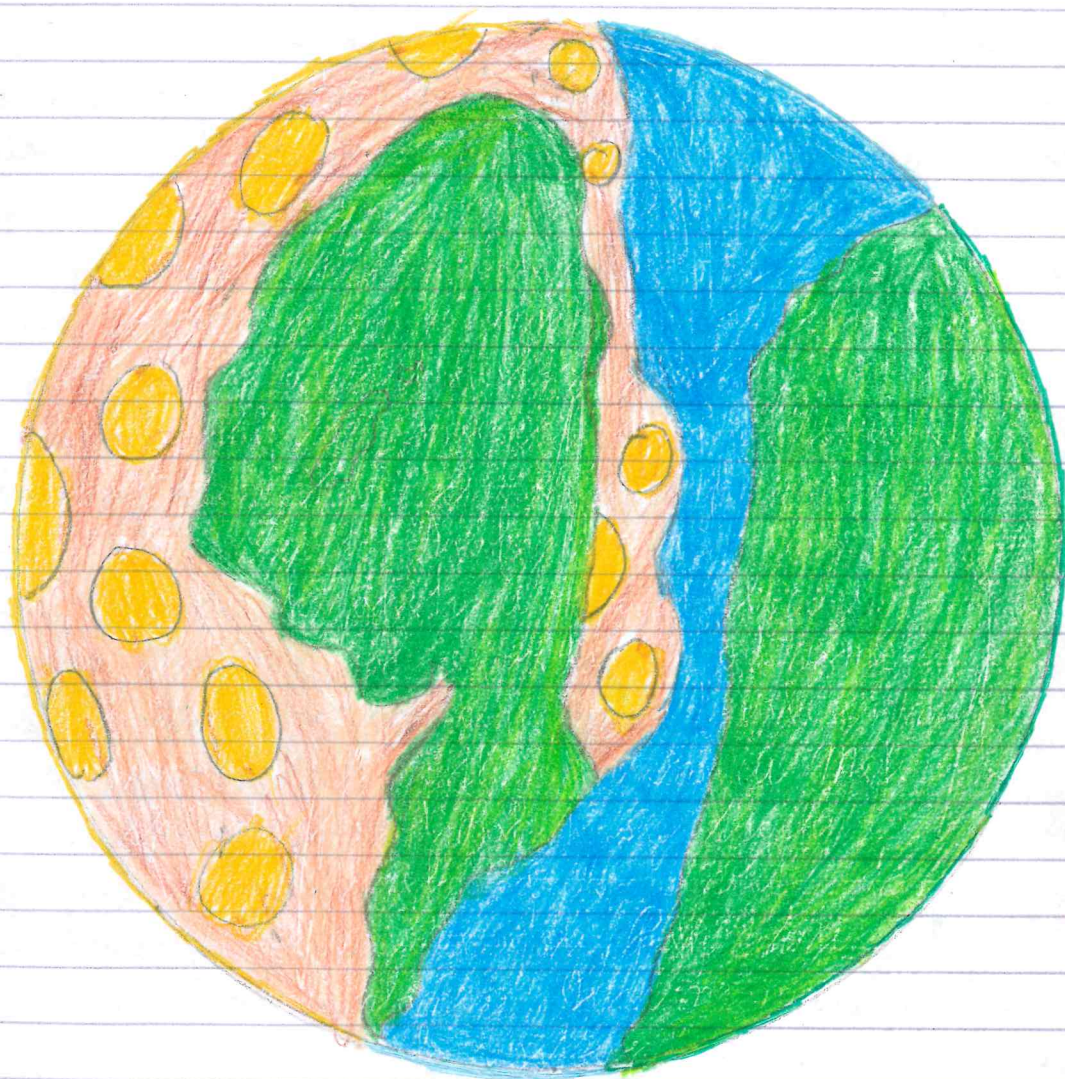

Pak je Aňa a Abuk pozvali k sobě domů. Kuba a Anča nemohli uvěřit svým očím. Oni sami doma mají bílé zdi a černou kuchyň. Tady to bylo naopak. Černé zdi a bílá kuchyň. „Nechtěli by jste jít na ryby?“zeptal se Abuk. „Tak jo, pokud máte udici“ řekl Kuba. Udici našli a vyrázili. Když došli k rybníku vymotal Abuk kapra a dal ho na udici. Udici pak hodil do vody. Chvilí čekal, ale nic se nedělo. Najednou ucítil, jak to trošku zacukalo. Rychle vyndal udici z vody a na konci byla velká říznáka. „Jakto že jsi dal na udici kapra a vylovil říznáku?“zeptal se Kuba. „Vždyt říznáka je ještě dobrá, někdy se na to chytne jenom šišto.“odpověděl Abuk. Anča a Aňa si chtěly maximálně užít dort, protože s klukama na ryby mášly. Aňa objevila ledničku a vytáhla z ní krásně mrazoborný dort. „Ten je ale pěkný!“řekla Anča. Aňa z něj rozcírala sundávek borůvky a jahody. Potom oddělala krém a všechno, co v dortě bylo. „Tak a teď to odneseme do obchodu“řekla. Anča nic neříkala a šla s ní. Když přišly do obchodu rozcílily všechno do regálů, a pak šly k pokladně. Paní u pokladny jim dala pár korun za všechny věci, co donesly. Když se pak vracely domů na zahrádě, už čekali Abuk a Kuba. Šli společně dovnitř a tam si dali něco k pití. Aňa a Abuk jim ukázali svůj pokojíček. Chvilí si v něm hráli, a pak se už rozloučili. Kuba a Anča nastoupili do rakety, vyměnili bombu a zapálili ji. Bomba rozcíla hořel a za chvíli už byli ve vzduchu. Letěli a letěli až vletěli do černé díry. Na chvíli zavířili oči, a pak už byli ve vesmíru. Kolem sebe viděli spoustu planet. Čím dál víc jim bylo teplo. „Tam v doli něco hoří“pohledala se Anča. „To je Slunce“odpověděl Kuba a rychle raketu otočil. Teď už opravdu letěli dobře. Za chvíli se ocitli v Mléčné dráze. Vedle nich byla spousta mléčné čokolády. Anča si chtěla kousek vzít, ale Kuba ji upozornil, že ve vesmíru není kyslík. Daleko před sebou viděli Zemi. Vedle nich byl zrovna ledí Mars. Obom se hodně líbil. Už byli u Země, ledí jen stačilo najít Česko. Kuba je uviděl a hned k němu zamířil. „Levně se chyt!“řekl Kuba Anče „budeme přistávat“. Za chvíli už cítili, jak dopadli na zem. Vystoupili z rakety

a rozhlíželi se kolem. Trefili se úplně přesně, byli na své sakračce.
Šli do domka a tam společně žili až do své smrti. KONEC

ANTI SVĚT